

ISSN 2939-0648

ŽENSKI UČENIČKI DOM

MARIJE KRUCIFIKSE KOZULIĆ

S PRAVOM JAVNOSTI

Godišnjak Doma 2025.

Impressum

Godišnjak Ženskog učeničkog doma Marije Krucifikse Kozulić s pravom javnosti, 2025.

Uredništvo:

Katarina Štambuk, prof. i s. Martina Vlahović

Odgovorna urednica:

s. Martina Vlahović

Uredničko vijeće:

s. Martina Vlahović, Katarina Štambuk i učenice autorice članka

Vanjski suradnici ovog broja:

s. Dobroslava Mlakić

Nakladnik:

Ženski učenički dom Marije Krucifikse Kozulić s pravom javnosti, Rijeka

Sunakladnik:

Družba sestara Presvetog Srca Isusova, Rijeka

Za nakladnika:

s. Martina Vlahović

Adresa uredništva:

Ženski učenički dom Marije Krucifikse Kozulić s pravom javnosti

Pomerio 17, 51000 Rijeka

Tel.: (051) 325 920

z.u.d.m.krucifikse.kozulic@ri.t-com.hr

Lektura:

Katarina Štambuk, prof.

Fotografije:

Arhiv Doma, Foto Kurti, internet i učenice Doma

Grafički dizajn i tisak:

Grafika Helvetica d.o.o., Rijeka

Naklada:

250 primjeraka

Kazalo

Uvodnik	5
Riječ ravnateljice	5
Kroz povijest Doma.	6
Radionice ručnog rada.	6
Iz života Doma.	10
Zajedno smo jači	10
Dom je za mene...	12
Obilježavanje spomendana Marije Krucifikse Kozulić	13
Pođite i pozovite sve na gozbu	14
Međugorje.	16
Naš prvi šahovski turnir	18
Mladi i kreativni	19
Događaji u Došašću	20
Crno-bijeli svijet	22
Krasna zemljo, Istro mila	23
48. regionalna domijada	25
48. državna domijada	27
Duhovne obnove	28
Iz života Doma gledano objektivom aparata	29
Proslava mature.	33
Drage naše maturantice!.	34
Drage časne sestre, odgajateljice, prijateljice, roditelji, djelatnici Doma!	35
Maturantice.	36
Maturantice 2024./2025.. . . .	36
Intervju	38
Terca na tišinu	38
Polu ure sporta i kulture	40
Karting	40
Vidimo se u Buzetu	41
Budimo kreativni	43
Mama	43
Strip - Život jedne pčele	44

Riječ ravnateljice

Dragi čitatelji

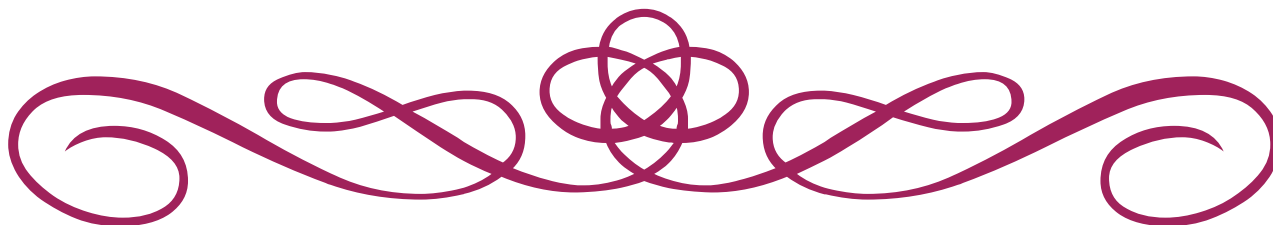
Predstavljamo vam novi broj Godišnjaka koji je pripreman s ljubavlju tijekom cijele nastavne godine. Na njegovim ćete stranicama pronaći edukativne i zabavne sadržaje koji će vas provesti ne samo kroz ovu školsku godinu već i puno dalje. Za povijesni dio zadužena je s. Dobroslava Mlakić koja nam iz bogate povijesne riznice predstavlja retke o radionicama ručnog rada koje je održavala Marija Kozulić. Slijede redci koji opisuju zbivanja tijekom ove školske godine, a nakon toga upoznajte se s našim ovogodišnjim maturanticama. Posebno iznenađenje ovog broja jest intervju s Ivanom Čuljak, violinisticom grupe Silente. Za pola ure sporta i kulture zadužene su Klara i Emily. Na kraju se nalaze stranice za koje su se pobrinule naše umjetnice i pjesničke duše.

Gabrijeli, Riccardi, Emi, Sari, Kristini, Emily, Danijeli, Lani i Emi želimo blagoslovljen, uspješan i radostan nastavak života i školovanja. Pamtit ćemo svaki vaš osmijeh i zagrljaj. Vrata Doma i naših srdaca uvijek su vam otvorena!

I na kraju, hvala svima koji su sudjelovali u pripremi i izradi Godišnjaka. Zahvalni Gospodinu za svaki proživljeni trenutak pogled upravljamo naprijed prema novim izazovima koji nas čekaju.

Mir i dobro!

s. Martina Vlahović

Radionice ručnog rada

Kod Majke Marije Krucifikse Kozulić nalazimo sveti odnos prema radu. Rad je dio života i kroz rad čovjek se posvećuje, kroz rad se pomaže drugima. Kod Marije Kozulić susrećemo benediktinski odnos prema radu (*Ora et labora - Moli i radi*). Ona više puta naglašava kako je opasnost biti bez posla, ne angažirati se. Njezin prvi samostan i Zavod Presvetog Srca Isusova za siromašnu i nezbrinutu djecu na Pomeriju u Rijeci, bio je svojevrsna radionica sv. Josipa. Radionica je za nju i kapelica. Ova osjetljivost za rad i radništvo u skladu je s njezinim sluhom buđenja radničke klas krajem XIX. i početkom XX. stoljeća, ali isto tako i velika borba da radništvo nađe svoje istinsko mjesto u novim društvima.

Majka Marija Krucifiksa u svom je životu usvojila program Blaženstva – Isusova govora na gori (Mt 5, 1-12). Njezin je životni cilj bio izvući siromašne iz duševne i materijalne bijede, vratiti im dostojanstvo. A da bi to ostvarila, uz potpuno predanje Bogu i odricanje od same sebe, trebala je raditi organizirano. Naprosto, njezin posao je tražio da se organizirano živi i radi i učinci su bili neizostavni. To vidimo u stvaranju zajednice koja usvaja isti program predanja i življenja za druge. Njezin ju je životni program doveo do toga da utemelji aktivnu apostolsku redovničku zajednicu Družbu sestara Presvetog srca Isusova, koju je i osnovala 1899. u Rijeci, čija je karizma vjerski odgoj i obrazovanje djece i mladeži, osobito siromašne.

Marija Kozulić je planirala otvoriti radionice za ručni rad istodobno s otvorenjem Zavoda Presvetog Srca Isusova na Pomeriju 1895. godine. Bila je spremna za taj pothvat jer je uz učiteljsku, završila i stručnu školu kod riječkih benediktinki, koje su imale i strukovne i domaćinske škole. Marija je bila vrsna u izradi raznolikih ručnih radova, a osobito je vješto izrađivala crkveno ruho u svili i zlatu.

Na mjesečnoj konferenciji Riječkog ogranka Udruge kćeri Presvetog Srca Isusova u svibnju 1893., Marija je kao ravnateljica Udruge prvi put progovorila o potrebi otvaranja radionica ručnog rada za djevojke u Zavodu na Pomeriju. Konferenciju je završila riječima: „Naša je zajednička želja otvoriti dječji vrtić i u istoj zgradi razne radionice ručnoga rada. Molimo za to Gospodina“¹ Dana 8. rujna 1895. prigodom otvorenja Zavoda na promotivnom listiću je objavila: „Nadalje priredit će se u istoj kući i radionice za šilice raznovrsnog ručnog rada, budući da ima u Udruzi Kćeri Presv. Srca za to pripravnih učiteljicâ. Moći će se i u djelatne dane djevojčice sastajati u spomenutim radionicama. Tako će se odstraniti iz onih radionica, u kojim moraju na veliku duševnu i tjelesnu štetu raditi po blagdanih zanemarenjem najsvetijih kršćanskih dužnosti.“² Radionice su bile predviđene kako za

1 *Riassunto delle Conferenze e operato della Pia Unione delle Figlie del S. Cuore di Gesù in Fiume*, Fiume 8 Settembre 1889, str. 66.

2 Usp. *Promotivni letak Zavoda*, 1895.

štićenice Zavoda tako i za djevojke iz grada. Tada su već tri članice Udruge, krojačice, poučavale šivanju i krojenju po jednu ili dvije mlađe djevojke, a jedna po imenu Dionisia D' Ancona, otvorila je *Malu školu vezenja svilom* za prve tri djevojke.³

Ubrzo nakon otvorenja Zavoda u radionicama se počelo raditi iako su se još uvijek postupno opremali prostori. Članice Udruge, a kasnije redovnice, poučavale su djevojke u krojenju, šivanju raznih vrsta rublja i posteljine, plele su čarape ručno i strojno, izrađivale su čipke, vezle, kukičale te su čak šivale i vjenčаницe, kako to stoji na promotivnom listiću radionica.

U radionicama se molilo i radilo, radilo i molilo kao u nekoj benediktinskoj Opatiji. Majka je 1892. izvezla zastavu Presvetog Srca Isusova, koju su članice Udruge prvi put nosile na svetkovinu Tijelova kroz grad Rijeku. Djevojke je poučavala i jedna štićenica Zavoda Merucci, koju je Majka Krucifiksa poslala na stručnu izobrazbu za ručne radove u Veneciju.

U pomoć sestrama u radionice su također dragovoljno dolazile i vrsne učiteljice iz grada, kao stručne suradnice i poučavale su djevojčice i djevojke. A bilo je i onih s kojima je Majka Krucifiksa sklapala privatne ugovore na određeno vrijeme.⁴ Majka se inače odlikovala suradničkim duhom.

³ Usp. *Riassunto* 1889, str. 66.

⁴ Usp. *Convenzione privata tra l'Istituto del Sacro Cuore di Gesù in Fiume e la sign. Murlo Silvia*, Fiume, 31 luglio 1896.

Fra Arkandeo iz Camerina, utemeljitelj Udruge, u kolovozu 1897. iz Trsta je pisao Majci Krucifiksi da joj zahvaljuje za opis radionica te da se raduje da ih završava, a naglasio joj je da se u svemu održava red.⁵ To znači da ga je Majka obavijestila o tijeku opreme i rada u radionicama. Međutim, do kompletnog uređenja radionica i definitivnog otvorenja došlo je tek 1904. godine. Narudžbe u radionicama Zavoda izrađivale su se veoma točno u određeno vrijeme i prema umjerenim cijenama. Tim radom se doprinosilo uzdržavanju Zavoda iz stvarnih potreba kako vidimo iz dragocjena zapisa Majke Krucifikse u Kronici Zavoda, gdje se očituje njezino nježno i veliko majčinsko srce: „Izrađujemo lijepe prošivene pokrivače (poplone) od dobivenih ostataka platnenog materijala! Dobri Bože! Sjećam se početka, brojne djevojčice, a nemamo dovoljno pokrivača! Bilo je hladno... zima... neke su bile

⁵ *Pismo fra Arkandela iz Camerina*, 8. kolovoza 1897.

pokrivene jednim laganim pokrivačem! Obilazila sam ih dok su spavale i doticala sam ih da provjerim je li pate! Dobri Bože! Bile su tople, vruće!⁶

Osim toga, Majka Marija Krucifiksa je sa sestrama odgajala djevojke Zavoda tako što su ih upućivale i u razne kućanske poslove: „da kad postanu odrasle da budu prave kućanice, marljive i uzorne majke obitelji i da znaju cijeniti istinsku ali ne i laku misiju žene, koja će poštivati Boga, obitelj i društvo.“⁷

6 Usp. *Giornale dell'Istituto del S. Cuore di Gesù in Fiume*, *Continuazione* 19 febbraio 1906, str. 102.

7 *Charitas Almanacco per l'Anno 1914*, Ed. L'Istituto del S. Cuore di Gesù in Fiume Stabilimento Artistico Tipografico „Miriam“ 1913, str. 16.

Majka je također kao učiteljica glazbe, materijalno doprinosila Zavodu davanjem satova iz glasovira te kao dobar poznavalac stranih jezika, davala je satove iz francuskog, njemačkog i mađarskog jezika.

Dakle, svojom osjetljivošću, stručnošću, spremnošću i otvorenošću za rad Majka Marija Krucifiksa je odgajala i svoje štice.

s. Dobroslava Mlakić

UPRAVA ZAVODA PRESVETOG SRCA ISUSOVA U RIJECI

Obavještava da Zavod prima sljedeće narudžbe:

1. Izrada crkvenog ruha (popravke i aplikacije veziva u svili i zlatu).
2. Žensku odjeću (elegantni kroj) radove izvodi osposobljena krojačica iz Trsta koja također poučava u krojenju.
3. Šivanje svih vrsta rublja, vjenčalice izrađene strojnim vezivom i drugim radovima.
4. Ručno vezenje u zlatu i svili, vodi jedna od prvih štica Zavoda, koja se stručno osposobila u jednoj školi u Veneciji. Ona daje satove vezenja i svih vrsta ručnog rada.
5. Strojno pletenje čarapa.

Uprava će biti zahvalna svima koji će se svojim narudžbama obratiti Zavodu, dok će s druge strane biti osigurana maksimalna točnost i umjerena cijena.

Charitas, Almanacco per l'Anno 1914,
(druga stranica omota).

„Ljubite i poštujujte svoga Anđela Čuvara, gledajte ga kao vjernog prijatelja koji vodi i podupire vaše korake. Slušajte ga i slijedite. Budite mu zahvalni za pomoć i idite mu ususret s velikim poštovanjem.“

„Jedno djelo ljubavi veće je od osvajanja kraljevstva.“

„Ljubav je jedino sredstvo kojim se sprječava zlo, a potiče dobro.“

„U zajedništvu je snaga.“

“Doista, da bi Isus mogao trpjeti i umrijeti za nas, najprije je trebao postati čovjekom i malim djetetom.”

„Bog uzvraća stotruko ono što se njemu daruje.“

“Tko pazi na riječi svoje, čuva dušu svoju, a tko je nepromišljen u riječima posrnut će.”

„Sve je kratko, sve traje kratko, blaženi mi ako znamo prinijeti sve Bogu s predanjem i mirom.“

Zajedno smo jači

Krajem mjeseca lipnja 2024. godine, naš je mali kolektiv pod vodstvom s. Martine odlučio otići na svojevrsni “team building”, kako to lijepo opisuje ovaj izvorni hrvatski izričaj. Kocka je bila bačena i izbor je pao, umjesto paintballa i sličnih adrenalinskih antistresnih izmišljotina, ni više ni

manje već na ... Međugorje! Nekako nas je vodila ona biblijska izreka: *“Kad je čovjek bolestan, njegov ga duh podiže, a ubijen duh tko će podići?”* (Izr 18, 14). Trebala nam je duhovna obnova nakon prilično naporne školske godine. Prvo zajedničko putovanje i to u mjesto gdje se naša Gospa još uvijek ukazuje!

Dakle, krenusmo radosni i puni nade na ovo putovanje, i mogu reći da se nismo prevarili! Izdvojila bih nekoliko stavki: penjanje na brdo Križevac uz meditativno razmatranje Križnog puta, odlazak na Podbrdo - čuveno mjesto prvih Marijinih ukazanja, a potom i večernji molitveni program koji je uvijek poseban, a naročito klanjanje Presvetom Oltarskom Sakramentu uz animiranu pratnju violinistice Melinde Dumitrescu ili “Gospine violine”, kako je od milja zovu svi koji su barem jednom bili na klanjanju. Naime, Gospodin preko njenog sviranja nježno dotiče srca nazočnih tako da treba uvijek, za svaki slučaj, uza se imati barem jedan paket maramica, ako ne za sebe, a ono za susjeda pored nas. Nadalje, posjetili smo i zajednicu “Cenacolo”, katoličku laičku zajednicu za izlječenje mladih od ovisnosti putem zajedničkog života, rada i molitvi u bratovštinama (kućama zajednice). Tamo smo imali priliku poslušati potresno svjedočanstvo jednog mladića koje nam je učvrstilo vjeru u pobjedu Dobra nad Zlim. Bogu ništa nije nemoguće, ali presudni uteg na vagi je naša (ne)vjera. Bili smo i u posjetu Dvorcu Nancy i Patrick, a riječ je o dvorcu građenom po uzoru na poznati spis sv. Terezije Avilske pod

nazivom “*Zamak duše*”. Nancy i Patrick Latta kanadski su bračni par koji je, nakon obraćenja prije dvadesetak godina, rasprodao sve svoje bogatstvo i došao živjeti u Međugorje.

Istaknula bih i vrlo topao prijem naših međugorskih domaćina; njihove se kuhinje ne bi posramili ni najbolji restorani. Želim posvjedočiti kako je bilo *dobro i milo kao braća zajedno živjeti* (Ps 133, 1),

budući da smo se zbližili kao nikad do tad! Upoznali smo sebe, a i jedni druge puno dublje nego što bismo to ikada mogli u svakodnevnim, često površnim odnosima...

Tako sam sretna što smo se odazvali Gospinom pozivu!

Katarina Štambuk, odgajateljica

Dom je za mene...

Prvi dojmovi o nekom mjestu ili osobi uvijek nam se posebno urežu u sjećanje. Takvi su i naši dojmovi o Domu. Već prvog dana osjećale smo se prihvaćeno pa smo vrlo brzo sklopile nova prijateljstva i upoznale drage odgajateljice i osoblje. Rado se družimo u našem dnevnom boravku ali i oko stola za kojim se svakodnevno nađu ukusne delicije naših kuharica. Malo smo se pribojavale Kućnog reda, ali vrlo brzo smo se opustile i shvatile da kućna pravila i nisu tako strašna.

1. razred, Rijeka, 24. 10. 2024.

„Dom je za mene odmor za tijelo i dušu“ – **Lana D.**

„Dom je za mene sigurnost“ – **Eni B.**

„Dom je za mene kao druga obitelj“ – **Lucija L.**

„Dom je za mene sreća, radost i veselje“ – **Ria G.**

Obilježavanje spomendana Marije Krucifikse Kozulić

Misu za početak školske godine i spomendan Marije Krucifikse Kozulić, po kojoj naš Dom nosi ime, obilježili smo 26. rujna u župnoj crkvi Uznesenja Blažene Djevice Marije, poznatoj kao crkva kod Kosog tornja ili Assunta. Svečanom ozračju ove proslave doprinijele su pjesme koje je izvodila glazbena skupina Doma, ovaj put predvođena Damjanom Poljančićem na orguljama. Uz zvukove orgulja, glazbena skupina obogatila je slavljе harmonijama koje su očarale prisutne.

Istakao se i zvuk violine koju je svirala Emily Radović (4.r.). U misnom slavlju sudjelovale su učenice uz odgajateljicu Katarinu i sestre Družbe sestara Presvetog Srca Isusova. Zajedno smo molili za blagoslovljenu, uspješnu i radosnu novu školsku godinu, kao i za sve profesore, odgajatelje i ostale djelatnike u školama i Domu. Ova zajednička proslava pridonijela je duhovnom ozračju među svim prisutnima.

Marta Kozelički, 1.razred

Podite i pozovite sve na gozbu

Možete li zamisliti život bez kolača, bombona, čokolade, sladoleda, ili možda bez mobitela, igrice, tableta i Netflix-a? Vjerujem da niste niti pokušali zamisliti takav život. A jeste li znali da ima djece koja zaista ne znaju za okus čokolade ili ako i znaju vrlo je rijetko, gotovo nikada ne jedu? Da, ima takve djece i ne, nisu zbog toga depresivni i ljuti. Oni žive život bosih nogu i skromnih pogleda ali velikog osmijeha. Odlazak u školu za njih je privilegija, a topli obrok bogatstvo. Pa nije li onda veoma neobično da smo mi koji imamo „sve“ prečesto tužni i usamljeni? Pitam se hoću li ikada osjećati takvo uzbuđenje i ushit kakvo ima dijete iz Afrike koje je prvi put dobilo lizalicu? Ne znam, možda??

Ove i slične misli neprestano su mi se motale po glavi dok smo pakirali kutije s kolačima. Naime, sada već tradicionalno, svakog listopada provodimo akciju prikupljanja novčanih sredstava za pomoć našim misionarima u Africi i Americi. Naša se akcija pečenja kolača ove godine znatno proširila jer su se inicijativi priključili roditelji s djecom iz područnog objekta dječjeg vrtića Nazaret, sestre iz samostana u Crikvenici, Dobrinju i Drenovi i, naravno, djevojke iz Doma. Kolači su se vrijedno pekli cijeli tjedan, a na Misijsku nedjelju 20. listopada 2024. prodajom istih skupljali smo dobrovoljne priloge za naše misionare. Uvijek me iznova gane raspoloživost vjernika koji su i ove godine otvorili svoje srce i

novčanike za one najpotrebnije. Na župama sv. Matej, Viškovo i sv. Križ, Srdoči skupilo se 2.200,00 eura. Možda ovim prilogom nećemo iskorijeniti siromaštvo niti učiniti neku veliku stvar, ali znam da malim gestama ljubavi možemo zapaliti mnoga srca. Hvala svima koji su sudjelovali u ovoj akciji: svim roditeljima koji su odvojili djecu od ekrana i ispekli kolač, sestrama koje su vrijedno i radosno

podržale akciju i isprobale svoje najbolje recepte, onima koji su stajali za štandom i skupljali priloge te svima koji su nagradili naš trud novčanim prilogom ili molitvom. Hvala i župnicima koji su nas bratski prihvatili i pomogli da ova akcija bude uspješna. Na kraju, hvala Bogu što nam uvijek iznova daje priliku upoznavati ljepotu ljudske dobrote.

s. Martina Vlahović

Međugorje

Ove školske godine ispunila nam se velika želja: odlazak na hodočašće u Međugorje. Puno smo puta čule o tom malom mjestu koje je mnogima promijenilo život jer su tamo doživjeli obraćenje, odnosno osobni susret s Bogom. Inače, Međugorje je jedno od najpoznatijih hodočasničkih odredišta na svijetu. Postalo je poznato zbog ukazanja Blažene Djevice Marije, koja se kao fenomen počela ukazivati 1981. godine i nosi naziv Kraljica mira. Sada smo napokon dobile priliku ne samo čuti već i

doživjeti mir i blagoslov Međugorja. Naime, u petak, 25. listopada 2024. nas 19 učenica te ravnateljica i odgajateljica uputile smo se na hodočašće u Međugorje. Krenule smo ujutro u 6:00 sati i došli smo na naše odredište oko 13:00 sati. Bez obzira na dugu vožnju, nitko nije bio izmoren zbog odličnog ugođaja u autobusu, a i zato što smo odmah prvi dan išli na Brdo ukazanja. Uz molitvu, puno grupa vjernika oko nas i malo muke, stigli smo na Brdo ukazanja gdje smo se zadržali u tišini i molitvi.

Predvečer smo otišli na ispovijed i misu. Zbog toliko ljudi ispred ispovjedaonica nismo se stigli svi ispovjediti prije početka mise. Ovo mjesto s pravom se naziva Ispovjedaonica svijeta! Većina nas je ostala za ispovijed nakon mise, a neki su morali čekati i drugi dan.

Iduće jutro otišli smo na Križevac za koji nam je trebalo puno više vremena, snage ali i strpljenja zbog još više hodočasnika. No, uz molitvu krunice došli smo do vrha. Kao i na Brdu ukazanja, sve negativne misli su otišle. Svi smo bili toliko opušteni i ispunjeni mirom. Nakon kratkog zadržavanja, možda teško, ali uspješno, spustili smo se dolje.

Nakon Križevca posjetili smo žensku zajednicu Cenacolo gdje smo čule dva predivna svjedočanstva. Nekima su potekle suze, a svaku od nas su dotakle i potakle na razmišljanje o našim postupcima i načinu života. Nakon razgovora s djevojkama iz zajednice

bile smo toliko oduševljene da smo ostale bez riječi. Samo smo se sve međusobno grlile i uživale u trenutku. Predvečer smo otišli na misu, a nakon mise ostali smo na Euharistijskom klanjanju. Posljednji dan, prije povratka, otišle smo na jutarnju misu. Kao i prethodnih dana, svaka klupa je bila popunjena ljudima iz cijelog svijeta, pun oltar svećenika i radost na svačijem licu. Nakon mise je došao kraj našem druženju s Međugorjem te smo se u 13:00 sati uputili prema domu puni novih iskustava, a neki i svjedočanstava.

Sva tri dana bile smo povezanije nego ikad, toliko opuštene i ispunjene. Od hrane koju smo jele, mjesta koje smo posjetile, razgovora koji smo vodile, sve je to nešto što će svaka od nas zauvijek pamtit i nešto što je svakoj od nas pomoglo. Gospa se očitovala i pomogla svakome od nas na drugačije načine.

Elizabet Hasan, 3. razred

Naš prvi šahovski turnir

Šah je jedna od najstarijih igara, a prema predaji nastao je u Indiji. Šah je bio jako popularan na kraljevskim dvorovima, a osim zabave koristan je i za vježbanje pažnje i strpljenja. U našem Domu postoji šahovska skupina i mi smo se na početku školske godine upisale u nju. Prvi šahovski turnir odigrale smo 26. listopada 2024. u Učeničkom domu Kvarner. U ženskoj konkurenciji bilo je prijavljeno sedam ekipa, a naš Dom predstavljale su dvije ekipe: Lana Trglavčnik i Ana Petrušanec Tomac (prva ekipa) te Lana Deželjin i Eni Bravarić (druga ekipa). Između kola upoznale smo ostale šahistice i tako sklopile nova prijateljstva. Naša prva ekipa osvojila je prvo mjesto, a Lana Trglavčnik je proglašena i igračicom Turnira. Druga ekipa osvojila je šesto mjesto. Bilo nam je jako zabavno i veselimo se novim turnirima.

Lana Deželjin i Eni Bravarić, 1.razred

Mladi i kreativni

Dom učenika Sušak tradicionalno organizira regionalnu kreativnu manifestaciju pod nazivom Li-Ra Sušak. Ove godine sam i ja sudjelovala uz pratnji odgajateljice Ive. Radionice su održane 6. studenog 2024. i bile su mi veoma zanimljive. Prva radionica pod nazivom "Moje viđenje umjetnosti" bila mi je najdraža. Na toj radionici izrezala sam dio slike i zalijepila ga na papir, a ostalo sam nacrtala sama. Druga radionica se zvala "Jesen stiže bundevica moja" i na njoj smo izrađivali bundeve od vune. Treća radionica se zvala "Okoliš spasi - sebe ukrasi". Na toj smo radionici izradile ogrlice od dijelova iz željezarije. Svidjele su mi se zanimljive ideje i to što smo radove mogli uzeti kući. Nadam se da ću imati priliku sudjelovati i iduće godine.

Anny Radović, 1. razred

Umjetnost nam omogućava da pronademo i izgubimo sami sebe u isto vrijeme.

Ralph Waldo Emerson

Svako je dijete umjetnik. Problem je ostati umjetnik nakon odrastanja.

Pablo Picasso

Događaji u Došašću

Svaki dan u 6 ujutro budile smo se na zornice, započinjući radni dan mirnom, ali svečanom atmosferom koja najavljuje dolazak Božića. Zornice su postale tradicija u našem Domu, a pjesme koje skladno i tiho pjevamo podsjećaju nas na istinsku bitnost božićnog vremena. To je trenutak kada svi zajedno, kao jedna velika obitelj, ulazimo u predblagdanski ugođaj, a one najredovitije učenice za nagradu i uloženi trud dobiju poklon putovanje.

Ukrašavanje Doma za Božić uvijek je poseban trenutak. Zajedno s našim odgajateljicama i ravnateljicom, ukrašavamo hodnike, sobe i zajedničke prostore. Naša srca ispunjava radost, jer svaka dekoracija donosi novi val blagdanskog raspoloženja. Pored toga, važno je što smo i ove godine ustrajno volontirali u socijalnoj samoposluži, pomažući onima kojima je najpotrebnije. To nas

podsjeća da Božić nije samo darivanje poklona, već i dijeljenje ljubavi i pažnje s drugima.

U prosincu se rado družimo i s najdražim svecem, svetim Nikolom, koji nam rado napuni čizmice najboljim slatkišima. Pokloni koje nam sveti Nikola donosi nisu samo materijalne stvari, već i vrijednosti ljubavi, poštovanja i zajedništva.

Na dan Svete Lucije, posvetile smo posebnu pažnju tradiciji sijanja pšenice. Učenice su zajedno sa našom s. Martinom i odgajateljicama ukrašavale posudice u kojima će rasti naša pšenica.

Jedan od najljepših trenutaka svakako je bila božićna priredba u kojoj su sudjelovale sve učenice, a posebno su se istaknule djevojke iz dramske i glazbene skupine. Priredba je bila osmišljena kao zajednička večera tijekom koje su se izmjenjivali sljedovi hrane s dramsko-glazbenim točkama. Nagrađene su i najkreativnije učenice.

Najposebniji dio božićnog razdoblja u Domu svakako je igra tajnog prijatelja. Iako nismo znale tko je naš tajni prijatelj, svakodnevno smo bile iznenađene poklonima, slatkišima i lijepim porukama. Svi ovi trenuci stvaraju posebnu čaroliju koju ćemo pamtit i cijeli život.

Hana Vujnović, 3. razred

Crno-bijeli svijet

U četvrtak, 20. veljače 2025. održan je tradicionalni Proljetni turnir u šahu kojem je naš Dom domaćin već dugi niz godina. Na natjecanju je sudjelovalo pet ekipa u ženskoj konkurenciji i osam u muškoj, a učenički domovi koji su se odazvali na turnir dolazili su iz Istarske, Karlovačke te Primorsko-goranske županije. Naš dom predstavljale su dvije ekipe; prvu ekipu činile su učenice Ana Petrušanec Tomac i Lana Trglavčnik koje su od početka bile favoriti Turnira, a članice druge ekipe bile su Eni Bravarić i Lana Deželjin. Atmosfera je bila napeta zbog niza neočekivanih obrata u partijama. Sklopila su se mnoga nova prijateljstva, a stara učvrstila. Uz snažan sportski duh, nadohvat ruke bili su nam sokovi i slatkiši kako bismo bili što pozorniji. Vrijeme nam je svima brzo proletjelo te je uslijedilo proglašenje. U ženskoj kategoriji pobjednice Turnira bile su naše favoritkinje, osiguravši još jedan ciklus boravka prijelaznog pehara u našem Domu. Njima za

petama bile su učenice Učeničkog doma Pazinskog kolegija, a treće mjesto osvojila je ekipa iz Učeničkog doma Podmurvice.

U muškoj kategoriji, uz mnogo muke, zaslužno prvo mjesto pripalo je učenicima Učeničkog doma Pazinskog kolegija. Samo pola boda dijelilo je drugoplasirani Učenički dom Podmurvice od pobjednika, što nam ukazuje na težinu borbi koje su se odvijale na crno-bijelim poljima. Treće mjesto zauzeli su učenici Učeničkog doma Lovran.

Kao igrači Doma, možemo s ponosom reći da smo zadovoljne uložnim trudom i radom radujući se novim pobjedama koje nam donosi budućnost.

Lana Trglavčnik, 4. razred

Krasna zemljo, Istro mila

U petak, 28. ožujka 2025. godine otputovale smo na dugoiščekivani nagradni izlet u Istru. Posjetile smo Pulu, grad na obali Istre, poznat po svojoj bogatoj povijesti i predivnim prirodnim ljepotama. Ovaj smo izlet zaslužile kao nagradu za redovite dolaske na mise zornice u vrijeme došašća.

U Pulu smo krenule u jutarnjim satima u pratnji ravnateljice Doma, s. Martine. Naše prvo odredište bio je Aquarium Pula. Odmah po ulasku dočekala nas je bogata podvodna scena. Ispod staklenih panela mogle smo vidjeti raznovrsne morske vrste, od riba i rakova do meduza i morskih pasa. Posebno su nas oduševili morski konjići koji su mirno plivali među biljkama. Šetnja kroz Aquarium bila je pravo osvježenje, a miris morskog zraka dodatno

je upotpunio to iskustvo. U tropskom paviljonu smo vidjele živahne guštere, simpatične kornjače, kameleone, krokodile i mnoge druge živine. Pula s ovakvim mjestom zaista nudi nezaboravno putovanje u svijet podvodnih ljepota.

Nakon morskog prijepodneva zaputili smo se u Vodnjan. Naš idući cilj bila je crkva sv. Blaža koja je poznata po impresivnoj zbirci relikvija. Kad smo ušle u crkvu, ostale smo zadivljene veličanstvenim interijerom. Osim prekrasnih vitraja i bogato ukrašenog oltara, posebno su zanimljiva neraspadnuta tijela svetaca koja se čuvaju u staklenim sarkofazima. Sznale smo da su to jedne od najbolje očuvanih relikvija u Europi. Bilo je pomalo neobično ali i lijepo vidjeti nešto tako staro, a ipak očuvano.

Naša posljednja stanica, ali ne i manje važna bio je posjet Humu, najmanjem gradu na svijetu. Vozeći se prema njemu uživale smo u istarskim brežuljcima, vinogradima i maslinicima. Pri dolasku primijetile smo stare kamene kuće i uske uličice koje ovom gradiću daju posebni šarm. Prošetale smo do gradske lože gdje su se nekada donosile važne odluke, a zatim smo posjetile muzej i prodavaonicu „Aura“. Muzej nas je vratio u doba bez struje i medija što je bilo veoma zanimljivo, a dobile smo i priliku kušati tradicionalne istarske likere i pekmeze.

Ovaj izlet bio je putovanje kroz povijest i kulturu Istre. Od morskih dubina u Puli, preko mistične crkve u Vodnjanu pa sve do bajkovitog Huma – svaki dio puta imao je svoju posebnu priču.

Petra Baković i Tijana Marenić, 1. razred

48. regionalna domijada

Domijada kao natjecanje učeničkih domova je veoma zanimljivo i kompleksno natjecanje. Dijeli se na dva dijela, a to su sport, održan 2. travnja i kultura, održana 9. travnja. Naš Dom se u kategoriji sporta natječe u šahu, a planiramo se iduće godine uključiti i u odbojku. Mali smo Dom pa je jako teško skupiti ekipe za ostale sportove. U šahu smo jako uspješne pa su i ove školske godine naše cure osvojile prvo mjesto, a učenica Lana Trglavčnik je proglašena najboljom igračicom turnira.

U kulturnom dijelu programa natječemo se u više disciplina. Ove godine to su bile: recitacija, glazbeni izričaj, skulptura, rukotvorine i crtež. Naše cure iz glazbene skupine osvojile su prvo mjesto i tako

ostvarile pravo sudjelovanja na državnoj razini natjecanja. Stručni žiri oduševile su pjesmom “Dođi” Parnog valjka, u obradi Emily Radović. Glazbenice naporno rade na rasporedu glasova, uvježbavanju pjesme te usklađenosti glasova i instrumenata i uvijek ih je predivno slušati.

Svake godine ovo natjecanje izgleda drugačije, ovisno o kategorijama. Magdalena i ja (Lara) prošle godine smo se odlučile za industrijski dizajn (lampa) dok smo se ove odlučile za skulpturu. Skulptura pod nazivom “Roditeljska ljubav?” sastojala se od gipsanih ruku, konopa i drvenog srca oblijepljenog komadićima stakla, a govori o zarobljenim osjećajima djece koja žele progovoriti roditeljima, ali ih je strah.

Sve je ovo jedno prelijepo iskustvo. Može se svašta vidjeti i dobiti inspiraciju za iduću godinu. Preporučujemo svima da sudjeluju, ne samo zbog Doma, nego prvenstveno zbog sebe. Vjerujte, uvijek ima smiješnih predstava s lijepom porukom, predivnih plesnih pokreta i „poluprofesionalnih“ glasova. Taj dan je uvijek ispunjen onom nekom pozitivnom nervozom, a i smijehom. Osim toga, sudjelovanje vam daje još neke pogodnosti u Domu koje ćete morati sami istražiti.

Lara Brozović i Magdalena Stipetić, 3. razred

48. državna domijada

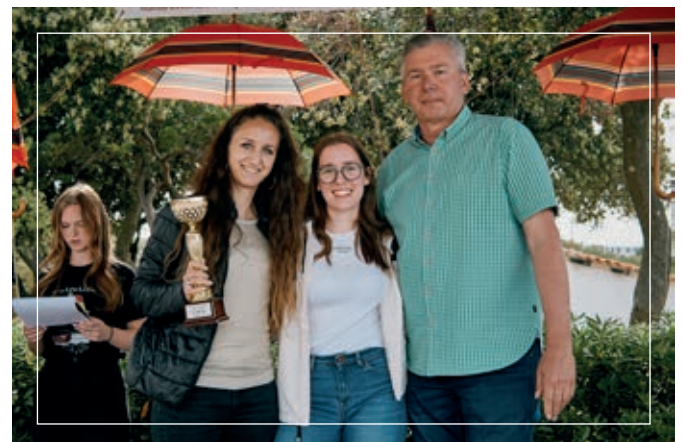
Od 05. do 07. svibnja 2025. sudjelovale smo na 48. državnoj domijadi, događaju koji svake godine okuplja učenike učeničkih domova iz cijele Hrvatske. Događaj je to koji nas ujedinjuje u duhu sporta, umjetnosti i zajedništva. Ove godine naš je Dom imao priliku predstaviti se u dvije kategorije – šau i glazbi. Našu šahovsku ekipu činile su Ana Petrušanec Tomac i Lana Trglavčnik. Nakon niza napetih partija, osvojile su izvrsno 3. mjesto. Osim u šahu, sudjelovale smo i u glazbenom dijelu natjecanja. Glazbena skupina sastavljena od osam anđeoskih glasova predstavila je Dom izvedbom pjesme

„Dodi“ Parnog valjka u obradi naše Emily Radović. Emotivna i snažna interpretacija prenijela je poruku pjesme na poseban način. Na domijadu su nas pratile naše drage mentorice, s. Martina i odgajateljica Iva. Njihova podrška, vodstvo i prisutnost bile su nam iznimno važne te su svakom našem uspjehu dale dodatnu vrijednost. Domijada je za sve nas bila ne samo prilika za natjecanje, već i za druženje, razmjenu iskustava i stvaranje

uspomena koje ćemo dugo pamtit. S ponosom smo se vratile kući obogaćene novim iskustvima.

Hana Vujnović, 3. razred

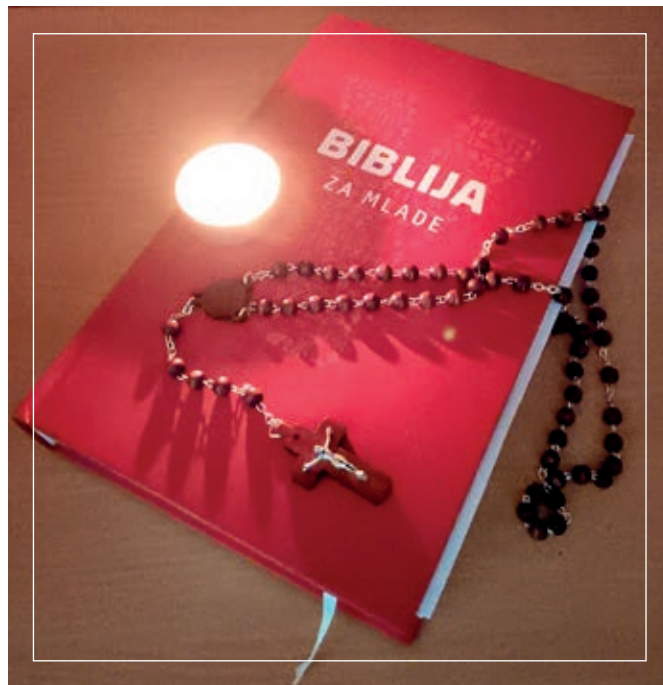
Duhovne obnove

Tijekom školske 2024./2025. godine imale smo puno duhovnih susreta i večernjih molitvi. Uvijek smo se rado odazvale jer su to bila mjesta na kojima smo se stvarno mogle opustiti. Duhovne susrete vodio je naš duhovnik, fra Miljenko Vrabec, OFM Cap. Govorio nam je o raznim temama kao što su ljubav, prijateljstvo, mržnja, iskrenost i naučio nas je mnogo toga. Postavljao je puno pitanja pa smo morale ozbiljno promišljati o važnim temama. Naučio nas je družiti se s Biblijom i tražiti odgovore u Božjim riječima. Također, tijekom školske godine imale smo večernje molitve u domskoj kapeli Srca

Isusova koje su nam posebno drage. Nakon teškog i napornog dana lijepo je sve svoje brige predati Bogu. Molile smo se za sljedeći dan i svi bi naši strahovi i brige nestali. Iz kapele smo odlazile nasmiješena lica na spavanje.

Krajem školske godine, 22. svibnja 2025., imale smo misu zahvalnicu na kojoj smo zahvalile Bogu na svim lijepim trenucima, riješenim ispitima i preživljenim životnim borbama tijekom školske godine. Molimo da nam i sljedeća godina pruži još više radosti i lijepih uspomena.

Ana Blašković i Ivana Šoštarić, 1. razred

Iz života Doma gledano objektivom aparata

Edukacija u MUP-u

S prijateljima iz DiM-a

Volontiranje u SOCKI

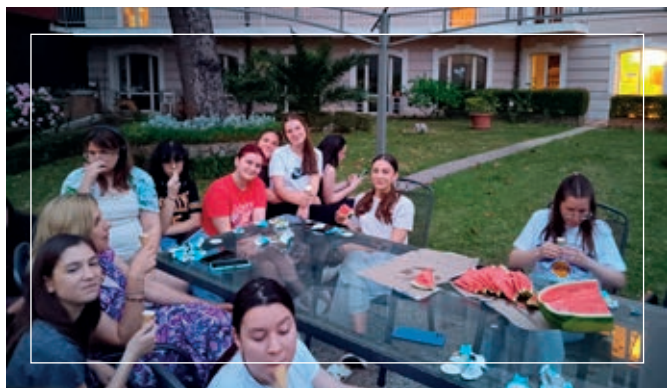
"Samo je ljubav tajna dvaju svijetova"

Sretan rođendan!

Na grobu naše Majke

Popodnevno druženje

Spreme za norijadu

Mi na praksi radimo zube!

Naš "masterchef"

Misa za kraj školske godine

Projektni dan u Lovranu

Čovječe ne ljuti se!

Volontiranje u Caritasu

Idemo Hrvatska!

Proslava mature

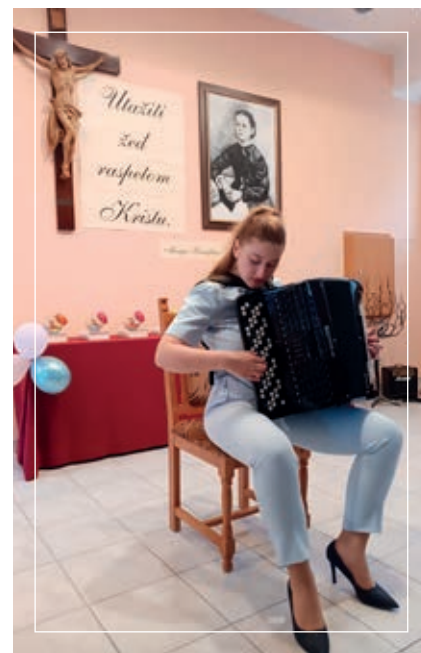

Naše voditeljice

Proslava mature

Proljetni mjeseci su posebno uzbudljivi u Domu jer se užurbano priprema svečana proslava mature. U četvrtak 22. svibnja 2025. s početkom u 20 sati održana je sv. Misa zahvalnica za maturantice. Misu je predvodio naš duhovnik, fra. Miljenko Vrabec OFM Cap koji nas je ohrabrio i potaknuo da uvijek odvažno koračamo kroz život zagledani u našeg najboljeg Učitelja i prijatelja Isusa. On je naša snaga u slabostima, radost u teškoćama i savjetnik u dvojabama, istaknuo je fra Miljenko.

Prigodnu svečanost proslave mature vodile su Ema Jelić i Ema Devčić, a istu su svojim sudjelovanjem uveličale glazbena, dramsko-recitatorska te kreativna skupina. Maturanticama su u znak zahvalnosti za vrijeme provedeno u našem Domu darovane Biblije i prigodne staklene teglice naziva *Dom u malom* s poticajnim mislima koje su maturanticama uputile ostale učenice, odgajateljice i ravnateljica. Na samom kraju uslijedio je prigodni domjenak. A što su učenice poručile maturanticama i što su maturantice „šapnule“ svima nama pročitajte u nastavku.

Drage naše maturantice!

Došao je trenutak da vam kažemo – hvala. Znamo da nijedno “hvala” ne može u potpunosti opisati koliko ste značile i pridonosile našem Domu, ali svejedno: *Hvala vam za svaku pomoć koju ste nam pružile pri pisanju zadaća. Hvala za svaku čašicu razgovora, za svaki savjet koji ste nam dale. Hvala za vaš vedri duh kojim ste nam popravile dan, a da toga niste bile ni svjesne.*

Svojim osmijesima, prisutnošću i toplinom unosile ste posebnu energiju u hodnike našeg Doma. Neke od vas svakodnevno su nas uveseljavale glazbom uz koju smo se budile, smijale i uz koju smo zaspale. Svaka vaša nota, svaki zagrljaj, pogled ohrabrenja i iskreni smijeh ostavili su trag koji će nam zauvijek ostati u pamćenju. Nedostajat ćete nam – i to jako.

I hodnici će biti tiši, sobe malo praznije, a zajednički razgovori bez vas neće biti isti. Ali istovremeno, jako smo ponosne. Ponosne što vas puštamo u “svijet odraslih” jer znamo da ste spremne. Spremne za sve izazove, snove i uspjehe koji vas čekaju.

Nadamo se, i vjerujemo, da ćete svoj vedri duh, dobrotu i srce pun ljubavi nositi svugdje sa sobom – gdje god vas život odveo. Uvijek ćete nam ostati u lijepom sjećanju, i s osmijehom ćemo vas se prisjećati. I znajte – o vama ćemo s ponosom govoriti budućim generacijama, kao o osobama koje su ostavile trag u našem Domu i u našim srcima.

Sretno vam bilo – i navratite ponekad!

Vaša ekipa

Drage časne sestre, odgajateljice, prijateljice, roditelji, djelatnici Doma!

Večeras smo ovdje okupljeni kako bismo proslavili kraj jednog važnog poglavlja u našim životima. Svečani završetak srednjoškolskog obrazovanja donosi sa sobom radost, ponos, ali i poneku suzu – jer iza nas ostaju godine odrastanja, izazova, smijeha i nezaboravnih uspomena.

Zahvaljujemo prije svega vama, drage odgajateljice i časna, koje ste bile uz nas ne samo kao autoriteti, nego i kao oslonci. Pratile ste nas svakim korakom – strpljivo, nježno, ali odlučno. Hvala vam na strpljenju, podršci, ali i na onim “malim lekcijama” koje ćemo zauvijek pamtit. Posebno onda kada se nismo došle javiti na doručak pa ste nas, kako bismo rekle, “nježno podsjetile” da ovo nije hotel s 5 zvjezdica, ili onda kada smo ostale bez kuhinjske na drugom katu. Kako ide ona stara: „rad, red i disciplina!“.

Ali kroz sve te dane, i dobre i one kad je wifi radio slabo, znale smo da smo ovdje voljene, vođene i čuvane. Pokazale ste puno ljubavi, brige i nastojanja da od nas napravite ljude. I uspjele ste!

U ovom Domu naučile smo više od školskog gradiva. Naučile smo poštivati tuđe granice, dijeliti prostor, pomagati jedna drugoj kad je teško, ali i kako izbjeći da nas netko uhvati u pidžami u blagovaoni ili u „švercanju“ liftom. Naučile smo i ono najvažnije: biti

dobar znači služiti drugima, biti iskren, suosjećajan i odgovoran. U tome ste nam vi bile primjer.

Zahvaljujemo i svim profesorima, školama koje smo pohađale, kao i roditeljima koji su nas odgajali s ljubavlju i povjerenjem. Ovaj uspjeh nije samo naš, već i vaš. Zahvaljujemo i svim djelatnicima Doma: kuharicama, čistačici, domaru i tajnici.

Danas odlazimo spremne na nove izazove. Neka nas život odvede na razna mjesta, ali gdje god bile, sjećat ćemo se ove kuće i svih vas koji ste nas oblikovali.

Hvala vam od srca!

u ime maturantica Gabrijela Kozelički

Zahvalno srce je ne samo njaveća vrlina, nego i temelj svih vrlina.

Ciceron

Gdje god se nalazi i kave god borbe imaš, Bog te neće ostaviti.

NN

Maturantice 2024./2025.

Emily Radović

Riccarda Labinac

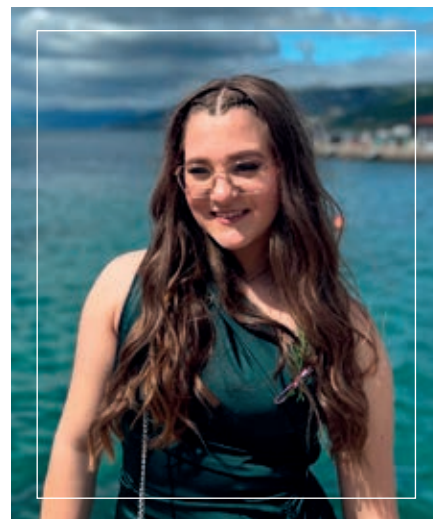
Ema Jelić

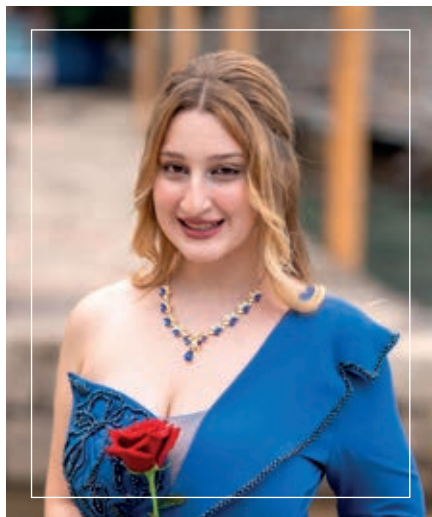
Lana Trglavčnik

Gabrijela Kozalički

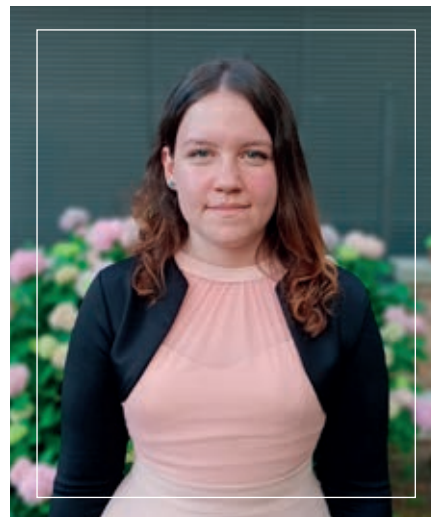
Ema Devčić

Kristina Krstaš

Sara Prstojević

Danijela Miloš

Purity Chelagat

Draga naša Purity!

Iako ne živiš s nama, postala si dio naše velike obitelji onog trenutka kada smo odlučile proširiti granice našeg Doma. Ove školske godine i ti si maturantica u srednjoj školi St. Francis u Keniji koju vodi fra. Miro. U pismima, koje smo s nestrpljenjem iščekivale, čitale smo o tvojim radostima, željama i hobijima. Znamo da je Kenija daleko i da je srednja škola privilegija za rijetke, ali radost koju vidimo na vašim licima potiče i nas na zajedništvo, zahvalnost i otvorenost. Nakon što uskoro završiš srednju školu, želimo ti puno uspjeha i lijepih trenutaka u životu!

Tvoje prijateljice iz Hrvatske

Terca na tišinu

Glazba pokreće svijet, mijenja ljude i daje nam jednu novu dimenziju pogleda na život. S njom se rađamo i umiremo, prati nas u lijepim i teškim trenucima i pomaže nam u izražavanju vlastite osobnosti. Možemo reći da je čovjek biće koje pjeva otkako postoji. I zato smo u ovom broju Godišnjaka odlučili porazgovarati s jednom glazbenom dušom. Ona je Ivana Čuljak, violinistica grupe „Silente“. A što nam ona ima reći o sebi i kako ona doživljava glazbu donosimo u nastavku.

Jeste li ikada razmišljali što biste radili da se ne bavite glazbom?

Često mi to padne na pamet, ali srećom nije bilo potrebe o dubljem razmišljanju. Ono što mislim da bi mi sjajno išlo neka je vrsta psihoterapije, vjerojatno tjelesna. Uživam učeći o tome i stvarno me fascinira ljudska psiha i koliko ona ima moć. Obožavam kad me prijatelji zovu za neki savjet i kad im mogu pomoći.

Koliko se dugo bavite glazbom?

Od vremena kad su moji susjedi imali sluh i živce, znači već 24 godine!

Koji Vam je omiljeni domaći, a koji strani izvođač/izvođačica?

To se često mijenja, tako da domaći u ovom trenu neka budu Tibor i Fani Solomun, a strani uvijek i zauvijek Radiohead, točnije Thom Yorke.

Simfonijski orkestar ili bend?

Uvijek ima neki način da se te stvari spoje... Da ne volim oboje, ne bih to ni radila. Svaka strana me ispunjava na drugi način: orkestar je sigurno moja prva ljubav, a bend je nešto što me pronašlo i udomilo. Uz jedno plešem, uz drugo plačem.

Je li teško balansirati između simfonijskog orkestra i benda?

Pa ... Zapravo poprilično izazovno, kao da pokušavate biti na dijete dok radite u nekom restoranu ili slastičarnici. Po danu sam klasičarka, a

po noći, recimo to tako, rokerica. Teško je najviše radi rasporeda koji se često preklapa, vječnih putovanja i nedostatka sna, ali ostalo ne bih mijenjala. Volim aktivno živjeti, provoditi dane u poslu, ali isto tako volim i uživati sa sve 4 u zraku.

Zašto ste odlučili svirati baš violinu, i da je ne svirate, koji biste drugi instrument izabrali?

Priča o violini je bila jako nepredvidljiva, zapravo je ona izabrala mene. Htjela sam svirati klavir, pa onda flautu, ali su me na testiranju procijenili kao dobrog sluhistu i uputili na violinu. Nikad nisam požalila i jako mi je drago da to nije ispala flauta ili klavir, tako da bih se definitivno zadržala u gudačima i da nije riječ o violini, svirala bih violončelo.

Što mislite o glazbi koja je danas popularna među mladima?

Današnja glazba je dosta drugačija od mojih preferencija pa nisam sigurna koliko je dobro poznajem, ali mislim da se uvijek može pronaći i pokoji dragulj.

Jeste li ikada imali interesantne situacije/gafove na koncertima?

Bilo ih je, ali najviše pamtim svoj prvi koncert sa Silenteom u Domu sportova kad mi je pukla žica točno prije "Terce".

Kako se nosite s tremom?

Vrištim, skačem pa dišem. Zvuči nespojivo, ali meni pomaže. Ovisi i kolika je trema, ovo radim samo u najgorim slučajevima. Svakako, mislim da je puno

važnije raditi svaki dan na sebi ne bih li tako i "gospođu" tremu mogla lakše iskontrolirati.

Koji Vam je najdraži koncert na kojem ste bili?

Iron Maiden u Splitu 2008 godine. Zamislite.

Imate li hobi?

Imam! Obožavam raditi s glinom jer je kreativno i smirujuće.

U zadnje vrijeme došlo je do velikog procvata duhovne glazbe, što Vi mislite o tome, npr. o koncertu „Progledaj srcem“?

Duhovna glazba definitivno ima svoje mjesto i publiku, osim toga lijepo je vidjeti da ljudi u tome pronalaze mir i inspiraciju.

Bach ili Beethoven?

Definitivno Bach.

Klasika ili pop?

Kao da me pitate želim li glavno jelo ili desert. Oboje!

Koji je Vaš životni moto?

Ono što je za mene, naći će put.

Što biste poručili našim učenicama, odnosno općenito današnjim mladima?

Ne žurite odrasti, ali nemojte kasniti s otkrivanjem tko ste. Nemojte se bojati grešaka, učite, mijenjajte se i ne gasite ono iskreno u sebi zbog očekivanja drugih. Svijet možda neće uvijek slušati, ali zato vi budite onaj glas koji vam je nekad nedostajao.

*Intervju pripremile Gabrijela Kozelički,
Riccadra Labinac i Emily Radović, 4. razred*

Karting

Karting je sport u kojem se voze mala trkaća vozila koja se zovu karti. Oni su brzi, niski, nemaju amortizere ni karoseriju i imaju samo jedno sjedalo. Voze se po posebno napravljenim stazama, kartodromima koji mogu biti unutarnji ili vanjski.

Za mene karting nije samo sport, on je bitan dio mog života. Iako se na početku nekima čini kao zezancija i zabava za jedno popodne, vrlo je zahtjevan. U karting sam se zaljubila kad sam s tatom otišla na stazu gledati kako moj stariji brat tamo slavi svoj rođendan. Iako sam tada imala samo 5 godina odmah sam znala da mi se sviđa. Bilo je puno buke i brzine ali to mi nije smetalo. Kasnije sam i sama probala voziti i shvatila da nije lako. Treba imati dobru koncentraciju, brzo razmišljati i znati kada kočiti, a kada ubrzati.

Svaki nekoliko mjeseci molila bih tatu da me vodi na stazu, i svaki put sam bila sve bolja i sve brža. Iako znam da je to sport kojim bih se vrlo rado bavila, također znam da to neće biti moja profesija. Unatoč tome, ipak sam se uključivala u mnoga natjecanja i utrke u kojima sam uvijek imala odlične rezultate.

Ovaj sport pomaže u razvijanju refleksa, hrabrosti i snalažljivosti. Također, uči me poštivanju pravila i fer igri. Iako se svi natječemo, važno je ostati pristojan i poštovati druge vozače jer se u suprotnom mogu dogoditi vrlo ozbiljne nepravde i ozlijede. Voljela bih jednog dana ozbiljno trenirati karting i možda se natjecati profesionalno. Mislim da je važno slijediti svoje snove i raditi ono što nas veseli. Karting je za mene više od sporta: velik je i bitan dio mog života te ga preporučujem svima koji vole zabavu, brzinu i adrenalin

Klara Cukrov, 2. razred

Vidimo se u Buzetu

Grad Buzet i njegova okolica, Bužeština, smješteni su u najsjevernijem unutrašnjem dijelu Istre, između Rijeke, Pule i Trsta. Cijela Bužeština obuhvaća područje grada Buzeta i sva sela oko Roča, Huma, Vrha, Račica i Sovinjaka.

Buzet je srednjovjekovni grad smješten na brežuljku blizu rijeke Mirne u čijoj dolini uspijevaju tartufi, zbog čega je Buzet poznat kao grad tartufa. Iako je Buzet srednjovjekovni grad, postoje nadgrobni spomenici i žrtvenici iz razdoblja rimske vlasti. U Buzetu ima mnogo znamenitosti i manifestacija koje su poznate u cijeloj Istri, a i van nje.

Jedna od znamenitosti je i Staza sedam slapova, koja se nalazi do istarskog vodovoda i prati tok rijeke Mirne. Najbolje ju je posjetiti na proljeće ili jesen jer tada je šuma puna najljepših boja i nema previše kiše. Staza nije zahtjevnja, a strma mjesta mogu se zaobići bez da propustite predivne poglede. Još jedna znamenitost usred prirode je kaštel Petrapilosa koji

se također nalazi na brežuljku. Smješten je između Buzeta i Livada i datira iz 10. stoljeća. Iz Kaštela se vidi okolica Buzeta, šuma, netaknuta priroda i okolna brda. Pogled oduzima dah! Osim Staze sedam slapova i Kaštela valja spomenuti i Aleju glagoljaša. To je skupina spomenika koji su podignuti u čast glagoljici 1977. godine, a raštrkani su uz cestu od Roča do Huma. Broji ukupno 11 spomenika i svaki od njih ima svoju priču.

Stari grad Buzet je okružen zidinama i prvi put se spominje prije čak 1800 godina. Sam stari grad je velika turistička atrakcija i ima puno malih ulica koje su savršene za fotografiranje. U potpunosti je okružen vidikovcima s kojih se vidi cijela okolica. Župna crkva Uznesenja Blažene Djevice Marije nalazi se u starom gradu, a izgrađena je 1784. godine. Osim župne crkve u starom gradu se nalazi još jedna, manja crkva Svetog Jurja, koji je zaštitnik grada Buzeta.

Osim važnih kulturnih znamenitosti, Buzet je poznat i po proizvođačima autohtonih proizvoda poput destilerija "Aura", i „Delicije“, čiji su proizvodi poznati i izvan Istre, a nezaobilazni su i proizvođači tartufa poput "Karlič tartufa". Osim hrane, ljudi vole dolaziti u Buzet zbog utrki automobila "Buzetski dani" i "Formula driver" koje se odvijaju početkom lipnja i u rujnu. Zanimljivo je u Buzetu i na Dan grada, "Subotinu" koja se održava početkom rujna i jako je zanimljiva zato što se građani odjenu u tradicionalnu odjeću, demonstriraju stare zanate i spremaju tradicionalna jela koja se mogu kupiti. Cijeli stari grad je pun štandova gdje se mogu kupiti predmeti od drveta, tradicionalne drvene igračke, glineni predmeti i mnoge druge stvari. Meni je to jedan od najdražih dana u godini i svake godine sve mi je ljepše sudjelovati. U Buzetu se održavaju

i mnogi koncerti koji su već postali dio tradicije. Neki od njih su "Raspjevana Bužeština" koja se prvi put održala 1974. godine, koncert povodom međunarodnog dana glazbe koji se svake godine održava na Dan glazbe, 21. lipnja, božićni koncerti Glazbenog društva "Sokol" i mnogi drugi. Glazbeno društvo je posebno istaknuto i cijenjeno, a osnovano je davne 1905. godine.

Buzet svakako vrijedi posjetiti. To ne kažem samo zato što je to moj grad, nego zato što je stvarno jedan od najljepših i najmirnijih gradova koje znam. Čak i ako jednoga dana odem negdje daleko, uvijek ću se vraćati u svoj Buzet. Ako se ikada nađete u Istri, slobodno svratite do Buzeta i uvjerite se sami u njegovu ljepotu.

pripremila Emily Radović, 4. razred

Mama

Mama je osoba koja zna kad boli,
Ona je osoba koja zna kako se voli.
Mama je poklon koji ne možeš kupiti,
Mama je dar koji ne želiš izgubiti.

Imati mamu nek ti znači puno,
pazi da je ne povrijediš jer to je boli puno!

Trudi se za tebe, drži te za ruku,
Vodi te kroz život i sprječava muku.
Tu je za tebe kad ti najviše treba,
Kada misliš da je dosta i da je kraj svega.

Ona je osoba koja te uvijek nasmije,
Čak i kada suze niz obraz lije.
Mama je tvoja najbolja prijateljica
Mama je tvoja najbolja paziteljica.

Gleda te kako odrastaš,
Kako i u najgorim trenucima opraštaš.
Drži te za ruku,
Da ne prolaziš muku.

Pokazuje ti da svijet lijep može biti
i da se sve ovo zlo može skriti.

Sara Kolarić, 3. razred

ŽIVOT JEDNE PČELE

MATICA-KRALJICA

Ja sam majka i glavna pčela u košnici i o meni se brinu pčele pratilje.

Moja uloga je da liježem jaja iz kojih će se izleći nove mlade pčele.

Feromon koji izlučujem služi mi kako bih kontrolirala ponašanje svojih kćerki u košnici. Iz košnice izlazim svega 2 puta u svom životu: prvi puta kada idem na parenje s trutovima (muškim pčelama). Drugi put napuštam košnicu kada u prirodi vlada obilje peluda i nektara i u košnici postaje pretijesno. Ali tada zauvijek napuštam košnicu i sa sobom vodim veliki broj pčela. Taj pojam nazivamo rojenje. Obično se taj roj uhvati negdje u prirodi kao jedna velika brada. Za razliku od pčela, ja mogu živjeti i do 5 godina.

Krenimo sada na edukativnu šetnju s pčelicama! Iako žive veoma kratko, mogu nas naučiti mnogočemu. Na primjer, pčele međusobno komuniciraju plesom prenoseći si tako informacije gdje se nalazi nektar i gdje je sunce u tom trenutku.

Spremačica

Ja sam pčelica spremačica!
Nakon što izađem iz saća, u potpunosti sam spremna za život i odmah počinjem sudjelovati u životnom ciklusu cijele zajednice. Moja prva funkcija je čišćenje i održavanje košnice. A s koliko godina ste vi počeli čistiti svoju sobu i pomagati roditeljima oko kućanskih poslova?

Dadilja

Kada prerastem posao spremačice postajem dadilja koja se brine o larvama i grije leglo. Ovo je važna funkcija jer iz tog legla moraju izaći jake i zdrave pčele radilice.

Graditeljica

Oko trinaestog dana života postajem pčela radilica, ozbiljna i vrlo uspješna graditeljica. U potpunom mraku u košnici gradim savršene šesterokute u kojima pčele čuvaju svoju hranu, odnosno med, slažu pelud koji je vrlo važan za ishranu pčela radilica i na kraju matica u njih leže jaja iz kojih se ležu nove mlade pčele.

Stražarica

Oko šesnaestog dana života postajem pčela stražarica. Ovo je važna uloga u mom životu jer imam zadatak stajati na samom ulazu košnice i paziti tko ulazi u nju. Svoje sestre pčele koje nose nektar propuštam nesmetano, međutim, prema neprijateljima sam vrlo agresivna. Neprijatelji su mi stršljeni, leptir mrtvačka glava, mravi ili šumski miš, a u nekim krajevima i medo. Ali ne mogu sama obraniti svoju zajednicu. Zato dajem znak ostalim pčelama u košnici da zajedničkim snagama otjeramo neprijatelja i tako sačuvamo svoju zajednicu.

Skupljačica

Kada navršim oko 20 dana života napokon dobivam priliku da napustim košnicu. Kreće moj let i istraživanje okoline. Cilj mi je u što kraćem roku proći što više cvjetova s kojih ću uzeti nektar. Dok letim od cvijeta do cvijeta na moje dlakavo tijelo lijepi se pelud i tako ga prenosi s cvijeta na cvijet. Time pčela sudjeluje u jednoj od najvećih funkcija za proizvodnju naše hrane - OPRAŠIVANJE.

Ljetna pčela oko 45 dana života ugiba. Zanimljivo je da pčela koja je skupljala med za zimu, zapravo ga neće konzumirati. Ona je svoj život podredila svojoj zajednici i njenom opstanku. Med i pelud koji je donijela ostaje u košnici za tzv zimsku pčelu koja će se izleći na jesen. Zimska pčela je deblja i nije iscrpljena od rada. Ta pčela će čuvati i grijati svoju zajednicu sve do proljeća. Njena uloga je da sačuva i produži svoju vrstu.

pripremila Lara Baričević, 1. razred

*Postoje prijatelji, postoji obitelj,
a onda postoje prijatelji koji postanu obitelj!*

